NÃ•VRAT BUDULÃ•NKA

ÄŒtvrtek, 08 Å™Ã-jen 2009

JiÅ¾ jsem vám tu psala o koÅ¥átku Budulínkovi, které mi vypadlo z balkóna, uhodilo se do hlaviÄ•ky, bylo dva dny v bezvÄ›dom a pak se zaÄ•alo vzpamatovávat. UÅ¾ je absolutnÄ› v pohodÄ›, lítá, hraje si, papá (teda cpe se), správnÄ› kaká i Ä•Å¯rá na správná místa.

No a vÄ•era jsem šla na bus - neb jsem jela do Prahy a Fífa (to je mÅ¯j pes - teda fenka) byla na balkónÄ›, tak jsem zavolala domÅ¯, aby tam neÅ™vala, coÅ¾ ona dÄ›lá, kdykoli jde nÄ›kdo okolo. Jak jsem tak Ä•ekala, aÅ¾ se sleÄ•nÄ› urá Budulínek nenápadnÄ› vyklouzl ven, na ten balkón. ÄŒehoÅ¾ jsem si nevšimla. AÅ¾ kdy jsem došla k vrátkÅ¯ tak jsem ho tam uvidÄ›la - ale uÅ¾ jsem nemÄ›la Ä•as se vracet, neboÅ¥ by mi ujel autobus. Tak jsem to nechala osudu a odjela. KdyÅ¾ jsem se vrátila, tak kocourek uÅ¾ na balkonÄ› nebyl. Pak uÅ¾ pÅ™išla k nám KvÄ›ta (kamarádka se zlomenou rukou) a tak jsme obÄ› jak blbci lítaly po zahradÄ›, pískaly, mÅˆoukaly a volaly Ä•iÄ•iÄ•iÄ•iÄ•i - ale kocourek nikde. Prohledaly jsme kdeco. Tak byl v domÄ› smutek a Budulínka jsme oplakaly. Ve tÅ™i ráno se mi zdál sen, Å¾e zaÄ•ala válka (to mám z tý blbý televize). Probudím se, a slyším koÄ•iÄ•í jekot a rány do okna. OtevÅ™ela jsem teda dveÅ™e na balk a on tam Budulínek sedÄ›l u dveÅ™í, mÅˆoukal jak o Å¾ivot a mlátil paciÄ•kama do skla. Jak jsem otevÅ™ela, vlítnul dovnitÅ™ se hnal k misce. Konzervu mu matka se sourozenci uÅ¾ veÄ•er seÅ¾rali, tak jsem mu nalámala rohlík a zalila ho hovÄ›zím vývarem. Cpal se aÅ¾ se dusil. Pak vylezl ke mnÄ› do postele, prásknul sebou a usnul. Je to úÅ¾asný, co Å™íkáte? PÅ™e si, Å¾e v tý tmÄ› a v tom dešti našel cestu domÅ¯ a dokonce zjistil, jak se dostane zase zpátky na balkón. Nikdy v Å¾ivotÄ› pÅ™ed tím to neudÄ›lal. Nevím, co se stalo a kde byl... ale je dobÅ™e, Å¾e jsem tenkrát vzala jeho léÄ•ení d vlastních rukou a nevolala Å¾ádnou koÄ•iÄ•í záchranku. Ve stavu, ve kterém tenkrát byl, by ho kaÅ¾dý veterináÅ™ uspal. T jsem šÅ¥astná, Å¾e se takhle pochlapil - a i kdyby z toho balkonu spadl znova - tak uÅ¾ domÅ¯ trefí. A jak to vypadá, uÅ¾ je to mladej kocouÅ™í chlap, uÅ¾ to umí... (Myslím, Å¾e jsem se minula povoláním .... mÄ›la jsem být veterináÅ™.) Alena